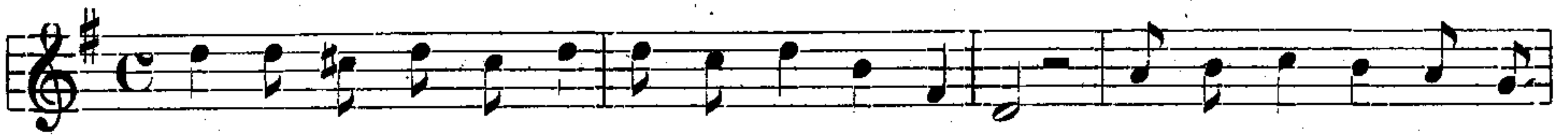

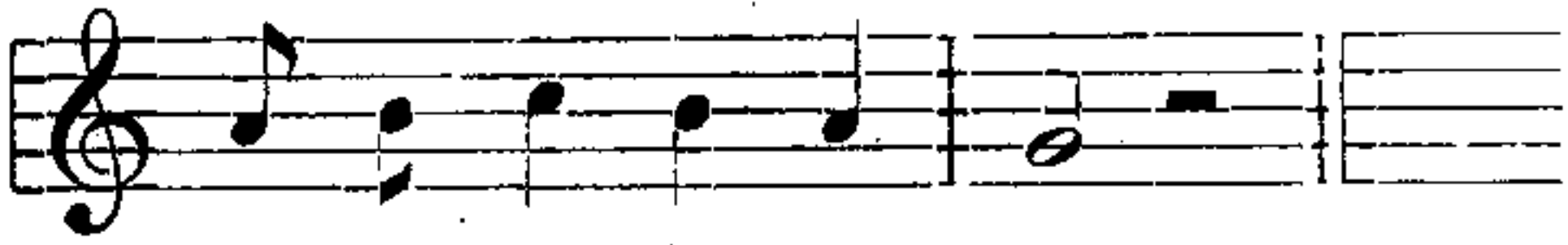
816.

Z Hutiska.

Suš. 458. Bar. I. 30, II. 262.

I-de-me, i-de-me, chodní-čka ne-ví-me, roz-to-mi-lý Bo-že,

jak my zablou-dí - me.

Ideme, ideme, chodníčka nevíme,
roztomilý Bože, jak my zabloudíme!

Ideme, ideme, chodníčka nevíme,
dobří lidé vědā, oni nám povědā.

Ideme, ideme přes hory zeleny,
budeme tam trhat maliny červený.

Ideme, ideme tú úzkú cestečkou,
však my tam najdeme tu hezkou děvečku.

817.

Z Těšínska.

O, vše - mo - houcí Bo - že náš, dě - ku - jem

Tobě každý čas, že nás sám o - stří - háš.

O, všemohoucí Bože náš,
děkujem Tobě každý čas,
že nás sám ostříháš.

Od hříchu i ďábla zlého
i v noci od snu škodného,
budiž chvála z toho:

Tobě Bohu stvořiteli,
kralujícímu na nebi
z Tvého dobrodiní.

(atd. v kancionále z r. 1761—1800).